

ÚSTAVNÍ ZÁKON

ze dne 2021,

**kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky,
ve znění pozdějších ústavních zákonů**

Parlament se usnesl na tomto ústavním zákoně České republiky:

Čl. I

V ústavním zákoně č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 347/1997 Sb., ústavního zákona č. 300/2000 Sb., ústavního zákona č. 395/2001 Sb., ústavního zákona č. 448/2001 Sb., ústavního zákona č. 515/2002 Sb., ústavního zákona č. 319/2009 Sb., ústavního zákona č. 71/2012 Sb. a ústavního zákona č. 98/2013 Sb., se za čl. 32 vkládá nový čl. 32a, který zní:

„Čl. 32a

Poslanec, který je členem vlády, se může rozhodnout, že svůj mandát nebude po dobu členství ve vládě vykonávat. Veškerá práva a povinnosti takového poslance, s výjimkou práva vzdát se mandátu, v takovém případě přecházejí na náhradníka. Podrobnosti stanoví zákon.“

Čl. II

Přechodné ustanovení

Ustanovení tohoto ústavního zákona se poprvé použijí na poslance zvolené ve volbách konaných po dni nabytí účinnosti tohoto ústavního zákona.

Čl. III

Účinnost

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení.